

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

Zdeněk Kozák

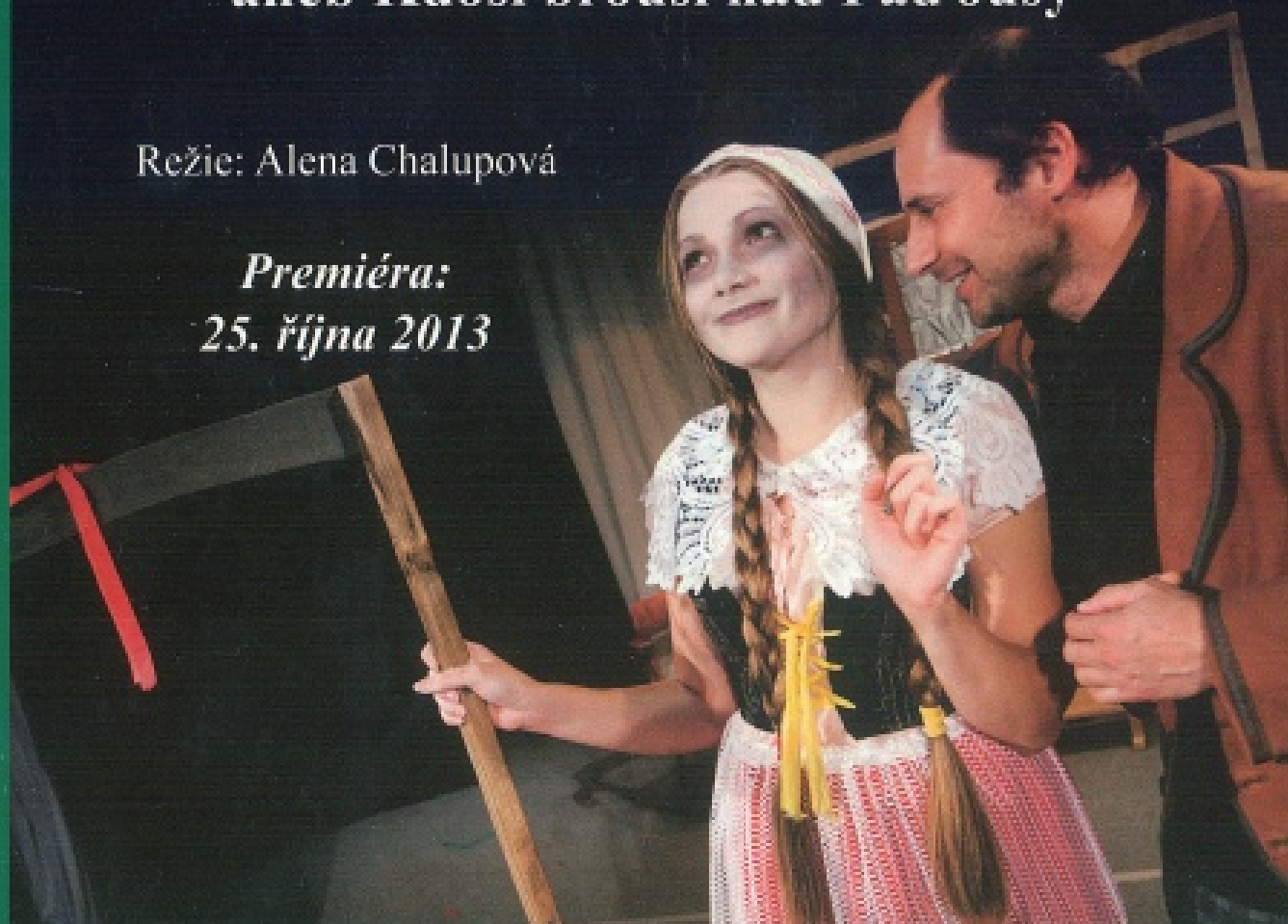
ZAPEKLIVÁ KOMEDIE

aneb Kdosi brousí nad Pad'ousy

Režie: Alena Chalupová

Premiéra:

25. října 2013

Zdeněk Kozák

ZAPEKLITÁ KOMEDIE

Pohádková komedie o dvou dějstvích.

Hudba: Mojmir Balling / Režie: Alena Chalupová

Osoby a obsazení

Benedikt Petišek, farář a taky jenom člověk

Cyril Žblabulka, kuchař a odvážný vykouzlěnaec

Andulka, jeho dcera a dívka jako huk

Václav Dukát, truhlář a velký truhlářský milovník

Filomína, truhlářka a ženka v rozpuku

Martin Pivoňka, síle truhlářský učedník a huk jako covek

Alaš Pukavec, starosta a velký hanoutník

Kordula, jeho žena a pěkná trčena

Báza, jejich dcera

Veronika Ťuklá, kuchařka, bylinkářka a bába, co do všeho ví

Zahradá panna, rovi

Benjamín, anděl strážný

Lucifer Čtrnáctý, šéfka neomazaný náklon horoucích pekál

JUDr. Argonius, pekelný ministr

MUDr. Brhel, pekelný ministr

PUDr. Infernet, pekelný ministr

Kazděl, čert bez titulu a funkce

Lid pašouský

Zbyněk Hájek

Jiří Merlíček

Šárka Hosová

Jiří Brábec

Dana Veselá

Marěk Koráb

Jan Koráb

Bohuslava Chalupová

Iva Kahounová

Hana Divišová

Eva Charvátová

Jana Gloccová

Junaj Hájek

Karel Svoboda

Stanislav Svoboda

Pavel Hrabec

Bořivoj Veselý

Radek Omasta

Luboš Straka

František Koráb

Miroslav Vašíček

Režie, scéna

Světla, zvuk

Text sledují

Hudební spolupráce

Technická spolupráce

Foto

Ilustrace

Alena Chalupová

Bohuslav Chalupa

Alena Petlíková, Kateřina Korábová

Martin Horák

Miroslav Vašíček

Jan Dvořák

Jana Kahounová a děti ze ZŠ Dolní Věstonice

Zdeněk Kozák ml.

Narodil se 28. dubna 1952 v Písku. Od roku 1955 žil v Jihlavě, kde jeho otec (Zdeněk Kozák, st.) působil ve stálém angažmá Horičského divadla až do konce 80. let. Celé své dětství tudíž strávil v divadelním prostředí, což jej i později ovlivnilo ve výběru svého dalšího povolání.

V sedmdesátých letech, po ukončení gymnázia, studoval na brněnské JAMU obor divadelní režie. Po absolutoriu přijal nabídku z činoherního oddělení slovesné tvorby v Českém rozhlasu v Brně,

kde na pozici vedoucího režiséra působí dodnes. Je autorem řady divadelních, rozhlasových a televizních inscenací, z nichž řadu i sám režíroval.

Zdeněk Kozák na rozhlasových vlnách

V Českém (předtím Československém) rozhlasu je Zdeněk Kozák zaměstrán od začátku roku 1978 nejprve jako činoherní režisér, od 2. poloviny osmdesátých let coby šéfredaktor Oddělení slovesné realizace. Realizoval zde bohatou škálu literárních pořadů od jednodušších pásem, čítek, relací typu *Kdo to byl?* až po složitě komponované pořady, dramatizace a rozhlasové hry.

S Českým rozhlasem spolupracuje i autorsky. Posluchači tak mohli na rozhlasových vlnách slyšet několik rozhlasových úprav jeho divadelních pohádek jako např. *Čáry báby Cotkytle*, *O bojácném Floriánkovi*, *O ševci Ondrovi a komtesce Julince* nebo úspěšné autorské přepracování komedie J. N. Nestroye *Náčelník Vešerní Váněk*.

„Padfousy“ nabízí lákavé role i pohodový zážitek

Drdovský laděná satirická komedie *„Kdesi brousí nad Padfousy“* je určena dospělým divákům, i když v ní hraji pokročilé bytosti. A právě tyto „podprozouské“ síly dokáží vymyslet na lidi osvědčené zkoušky charakteru. Věcnými lákadly pro hráčnický jsou peníze, moc, kariéra, pohodlný život v přepychu atd. Po vzoru Drdových komedií autor vytvořil vtipnou jevištní podívanou s písničkami, která hercům skýtá lákavé role svérázných a charakterově plastických postav a divákům pohodový divadelní zážitek.

Z dramatické tvorby:

Kdo je pánem nad cikánem (1973)

Čas deště (1974)

Takový uplakaný den (1977)

O ševci Ondrovi a komtesce Julince (1978)

Než svíce dohoří (1979)

Český Honza (1980)

O bojácném Floriánkovi (1982)

Potopa světa (1982)

Zapoklitá komedie (1983)

Pohádka o Popelce (1984)

Orfeus nejenom v podsvětí (1987)

Nezadržitelný vzestup Eduarda Žáka (1989)

To vánoční šumováni (1991)

Čáry báby Cotkytle (1995)

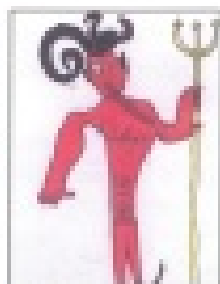
Encyklopedie nadpozemských bytostí

Čert. Pohádková bytost žijící v pekle. Má rohy, ocas a kopýto. Peklo opouští, aby získal duše hříšníků. Většinou se je snaží získat formou úpisu. Podle mnoha pohádek jsou čerti bytosti malého rozumu. Ale nikdy se nevyplácí podceňovat je. Kvalita čertových kouzel je závislá na úrovni čerta — například v českém pekle jsou na nejnižším postu plesnivi čerti a pak to stoupá vzhůru až k Luciferovi. A co se o čertech povídá:

- *Kam čert nemůže, nastrojí čertskou.*
- *Čtů čertu dobře, peklem se Ti odvění!*
- *Těmáš čerte krapáč!*
- *Borou mě vlíchnu čerti.*
- *Řek té čert! Táhní k čertu!*
- *Čert ví proč.*
- *Šlyou s mnou vlíchnu čerti.*
- *To mi byl čert dlužen.*

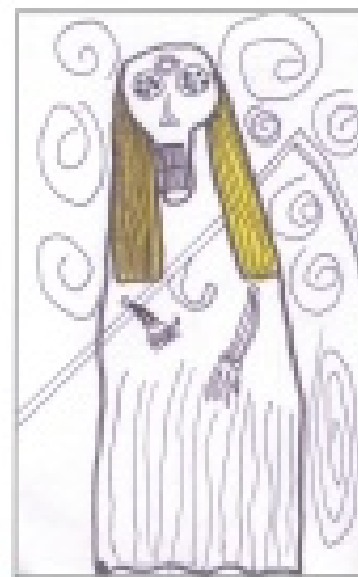

Anděl strážný. Je to nadpřiročená bytost, která má za úkol ochraňovat jednotlivce před líkadly hříchu, což je někdy hodně těžká prá-

ce. Každý člověk má jednoho takového anděla strážného, kterého získává s příchodem na svět. Strážní andělé jsou přiděleni i hvězdám, živlům, zvířatům, stromům, barvám a vůbec všem konkrétním smyslovým věcem. I když má každý své vlastní jméno, svůj svátek slaví v jediný den a to 2. října.

Smrtka. Je tradičně zpodobněná jako kostlivec s kosou, často v černém há-

Slovníček Paďousanů

Nadávky:

Pazneht
Vošahejl
Chudoprđ
Škrťa škudlivá
Holandr hamižný
Plavajzník
Cicmanda
Vozembuch
Vomulda
Hadrlump
Halama
Hrčka
Huťapa
Chramostejl
Hejhula

Různé:

Cifrlát – hodinky (také obličej)

Štoť – vlněná tkanina

Kamrtach – jemná bavlněná tkanina

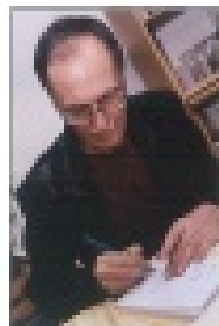
Cinkostn – skleněná vitrina na ukládání nádobí

Šifonér – šatník, prádelník

Culifinda – káva žitovka
(cikorka, meľta)

Zdeněk Kozák v Boleradických znovu objevil „svou“ hru

Jedna z prvních uvedení hry Zapeklité komedie v Boleradickém divadle měla možnost zhlednout i autor této hry Zdeněk Kozák. A hned na začátku nutno říci, že zde nebyl hostem poprvé. Před třemi lety se téměř inkognito objevil na zdejší divadelní přehlídce aby zhledl jinou svoji hru, která se zde uváděla.

Měl se zahří divadlo moc líbí. Mělo to mi takový zážitek. Když se dozvěděl, že nějaký soubor hraje moji hru, tak se smál na je a podívat se na to, jak to dělá. A někde mají opravdu trochu podobnosti. Hraje se třeba v hospodě jako před dvěma sty lety. Ale tady je krásné divadlo. Navíc je vidět, že sem lidé jezdí rádi, že to má své jméno.

Každá hra má nějaký svůj osud. Děsno, proč vznikla. Jak je to se Zapeklitou komedií?

Můj tatínek byl zaměstnanec v Horáckém divadle v Jihlavě, takže já jsem v divadle vyrůstal. A moc se mi tam líbilo. Hrával jsem čes a už jako dítě jsem měl rád díla Marie Kahánové, Jana Drdy nebo J.K.Tyla. Takže k pohádkám jsem měl vždycky blízko. Po úspěchu jihlavského uvedení pokračují O levci Ondrovi a kontesce Jelinec mě oslovil dramaturg Horáckého divadla, že jsou zájemní bádakovat hru Ladovsko - Drakovské hroz a ještě bych se nepokoušel jím nějakou napravit. Neče - pokračoval jsem se.

V jedné recenzi k této hře jsem se dočetl, že je to „úsměvné zamyšlení nad naší postí tím starým údolím se všemi jeho lákadly a nástrahami, jímž tak snadno a rádi podléháme, humorový nadhled nad hemžením všech těch různorodých postavček, jedený a třívratý jazyk, výjostně slovíčkovití bez falešné selankovitosti.“ Lípe bych to asi neřekl. Která z těch „různorodých postavček „ je autorovi hry srdcově nejbližší?

Člověk si rád dělá z něčeho legraci. Ji si rád dělá z samoty a naštřozených bytostí, tak-že asi samota, anděl a vůbec celý peklo. Ale málo rád třeba i fanát.

Tato hra vznikla dlouho před rokem 1989, úplně v jiné době. Věřil jste, že se bude

hrát i po třiceti letech? Ona je plná nejvýraznějších narážek, které i dnes jsou velmi aktuální a lidé na ně velice otevřeně reagují. Natož před třiceti lety.

Ne, byl s tím docela problém. Při premiéře této hry se zvedl jeden tajemník, který správně pochopil, že si čert jím parodii stranického aparátu a moc se mu to nelíbilo. Ale nějak se to ustálo a mohlo se to hrát dál. A zase z drakého útlaku tehdy jsem si vůbec nemyslel, že by někde o cirkvi byli něco proti vědomu. Dnes by to mohlo někoho udat, i když je to jenom o tom, že každý jsme prostě nějaký.

Jak se vám líbí boleradické nastudování Zapeklité komedie? Po představení jste říkal, že jste ji tady pro sebe znovu objevil.

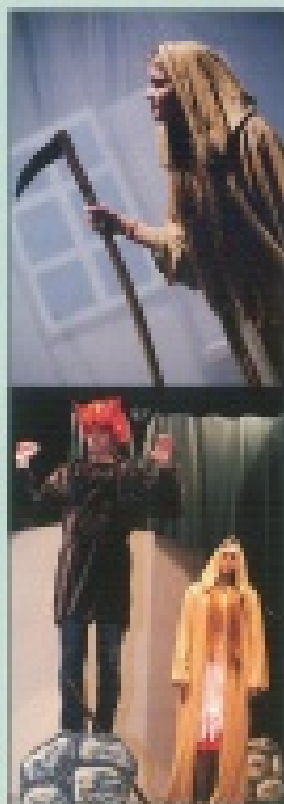
Musím říci, že se mi líbilo. Já jsem tuto hru po revoluci viděl napsán jen jednou, a to už bylo hodně dávno. Líbilo se mi, jak herci drželi jazyk hry. Na to já si dost potrpím. A jsem rád, že toto uvedení cítil tak, jak je napuše. Podobně inscenace měla herce a režiséry k tomu, že je „překračují“ a dopřávají. Pokud to podporí tu hru, tak nic proti tomu, ale čumte je to spíš na škodu. Tady se paní režisérka k podobným věcem nenechala vést. A já jsem rád.

*Zazvonil konec,
končí komedie,
Končí - anebo začíná?
Jakýpak konec?
Dokud člověk žije,
tak něco vzývá, něco proklíná.*

*Nahráli jsme vám
jen pro pobavení -
co vás to lidí, napadlo?
Divadlo, život -
což to jedno není?
Život je přece taky divadlo.*

*A jako fraška
je i život krátký,
v mlíku ti zdobí starce voua.
Zahodíme proto
nemovit a háčky,
podrazy, faleš, korvátky a zmatky,
a kdo je proti - ať jde do Padova!!!*

Děkujeme našim sponzorům

Ministerstvo kultury České republiky
Jihomoravský kraj
Městys Boleradice

Moss logistics
Advokátní kancelář JUDr. Jiří Funk
Stavební firma Mikulica
PRAMOS a.s.
MORAVIA PROPAG s.r.o.
POLYPLAST s.r.o.
Vinařství Omasta
Dům zdraví Hustopeče
D-D reklamní agentura Hustopeče

Mediální partneři

Břeclavský Deník
Týdeník Břeclavsko
Moravský Jih
Radio Dyje

Divadelní spolek bratří Mrštíků
Boleradice, 691 12
+ 420 519 423 061

www.boleradice-divadlo.cz

info@bolradice-divadlo.cz